

ஆன்மாவின் பயணம்

நான் என்னைத் தேடி..

1. மனிதனின் மிகப்பெரிய எதிரி (நஃப்ப்ஸ்)

நஃப்ப்ஸ் என்பது என்ன?:

மனிதனின் உடலுக்குள் இருக்கும் சுய விருப்பம் அல்லது ஆசைகளே 'நஃப்ப்ஸ்' எனப்படுகிறது.

ஹதீஸ் கூற்று: "

உன்னுடைய எதிரிகளிலேயே மிகப்பரிய எதிரி உனது இரு விலா எலும்புகளுக்கு இடையே இருக்கும் உனது ஆசைகளாகும் (நஃப்ஸ்)."

இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹ்) விளக்கம்:

நஃப்ஸின் ஏமாற்று வேலைகளிலிருந்து எப்போதும் விழிப்போடு இருக்க வேண்டும்.

ஏனெனில், இது எழுபது ஷைத்தான்களை விடவும் ஆபத்தானது.

பெரிய போர் (ஜிகாதுல் அக்பர்): போர்க்களத்தில் எதிரிகளோடு போராடி விட்டுத் திரும்பிய போது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "நாம் சிறிய போரிலிருந்து பெரிய போருக்குத் திரும்பியுள்ளோம்" என்றார்கள். அதாவது, வெளிப்படையான போரை விட, தனக்குள்ளே இருக்கும் தவறான ஆசைகளுடன் மனதளவில் போராடுவதே மிகப்பெரிய போராகும்.

2. இறைவனை நோக்கிய பயணம் (ஸாலுக்)

இறைவனை நோக்கிச் செல்லும் ஆன்மீகப் பாதைக்கு 'ஸாலுக்' என்று பெயர்.

மனிதனுடைய ஏழு விதமான தன்மைகளுக்கு ஏற்ப, அவனுக்குள் ஏழு வகையான நஃப்ஸுகள் (மனநிலைகள்) செயல்படுகின்றன.

இந்த மனநிலைகளைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்ள, முதலில் மனிதன் எவ்வாறு படைக்கப்பட்டான் என்பதை அறிய வேண்டும்.

3. மனிதன் படைக்கப்பட்ட விதம்

உடலும் ஆன்மாவும்: இறைவன் மனித உடலை உருவாக்கிச் சீர்படுத்திய பிறகு, அதற்குள் தன் ஆன்மாவை (ரூஹ்) ஊதினான்.

இறைவனின் ஏவல் (குன்): இறைவன் ஒரு பொருளை உருவாக்க நினைத்தால், "ஆகுக" (குன்) என்று கட்டளையிடுகிறான்; உடனே அது உருவாகிவிடுகிறது.

உடல் மற்றும் ஆன்மாவின் தோற்றம்: இறைவனின் அந்த ஒரே கட்டளையினாலும் விருப்பத்தினாலும்தான் 'ரூஹ்' (ஆன்மா) மற்றும் 'காலபு' (உடல்) ஆகிய இரண்டும் தோன்றின.

சுருக்கம்:

மனிதன் என்பவன் வெறும் சடலமான உடல் மட்டுமல்ல; இறைவனின் கட்டளையால் உயிர்பெற்ற ஆன்மாவும் சேர்ந்தவன். ஆன்மீகப் பாதையில் முன்னேற விரும்புபவன், தனக்குள் இருக்கும் தவறான ஆசைகளை (நஃப்ஸ்) கட்டுப்படுத்திப் போராட வேண்டும்.

1. மனிதனின் இரண்டு தோற்றங்கள் (கோலங்கள்)

மனிதன் என்பவன் இரண்டு வெவ்வேறு தன்மைகளால் சேர்க்கப்பட்டவன் ஆவான்:

பாதினான (மறைவான) ஆன்மீகக் கோலம் (றூஹிய்யா): இது தூய்மையானது. மாற்றம், அழிவு அல்லது பிற பாதிப்புகள் இல்லாதது.

வெளிப்படையான உடலின் கோலம் (காலபிய்யா): இது காலப்போக்கில் மாறக்கூடியது, வேறுபடக்கூடியது மற்றும் அழியக்கூடியது.

2. அழியும் உடலும் அழியாத ஆன்மாவும்

உடலின் நிலை: மனித உடல் அழியக்கூடியதாக இருந்தாலும், அதன் மூலமான தாத்தில் (இறைத்தன்மையில்) அதற்கு அழிவில்லை. மரணத்திற்குப் பின் உடலின் பாகங்கள் சிதையும் போது, அது தன் உண்மையான மூல நிலைக்குத் திரும்பிவிடுகிறது.

உதாரணம்: ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் மனித வடிவில் வந்து சென்ற பிறகு, மீண்டும் எப்படித் தன் உண்மையான வானவர் வடிவத்திற்குத் திரும்பினார்களோ, அதுபோல உடலின் மூலமும் தன் அசல் நிலையை அடைகிறது.

ஆன்மாவின் நிலை: மனிதனின் ஆன்மீகப் பகுதி (றூஹ்) என்றென்றும் அழியாதது, நிரந்தரமானது.

3. வெளிப்பாடு (தஜல்லி)

ஆன்மாவும் (றூஹ்) உடலும் (காலபு) இறைவனின் ஒரே உண்மையான உள்ளமையிலிருந்து (உஜூத்) வெளிப்பட்டவைகளே.

'லாயிலாஹா இல்லல்லாஹு' (அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை) என்ற தத்துவத்தின்படி, மனிதனின் ஒவ்வொரு அணுவும் இறைவனின் வல்லமையால் இயங்குகிறது.

கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது: உடல் அசைவது அல்லது செயல்படுவது ஆன்மாவின் சுய பலத்தால் மட்டும் நடக்கிறது என்று நினைக்கக் கூடாது. இவை அனைத்துமே இறைவனின் 'தஜல்லி' எனப்படும் வல்லமையின் வெளிப்பாடுகளே ஆகும்.

ஆன்மா என்பது இறைவனின் அந்த வெளிப்பாட்டைக் காட்டும் ஒரு கண்ணாடியைப் போன்றது.

சுருக்கம்: மனித உடல் என்பது அழியக்கூடிய வெளிப்புறக் கூடு; ஆன்மா என்பது அழியாத உட்பகுதி. மனிதனின் இயக்கம் மற்றும் உணர்வுகள் அனைத்தும் இறைவனின் அருளாலும் வெளிப்பாடாலும் மட்டுமே சாத்தியமாகின்றன.

1. இரண்டு வகையான ஆன்மாக்கள் (றூஹுகள்)

மனிதனில் இரண்டு வகையான ஆன்மீக இயக்கங்கள் உள்ளன:

றூஹூ ஹயவானி (மிருகத்தனமான/உடல் ஆன்மா): உடலை இயக்கி, அதற்கு உயிர் கொடுக்கும் சக்தி. இது மனிதனுக்கு மட்டுமின்றி ஆடு, மாடு, பறவைகள் போன்ற அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் பொதுவானது.

றூஹூ இன்சானியா (மனிதத்துவ/பரிசுத்த ஆன்மா): மனிதனுக்கு மட்டுமே உரித்தான சிறப்பு ஆன்மா. இது இறைவனை அறியும் ஆற்றல் (மஃரிபா) கொண்டது.

2. இறைவன் ஆன்மாவை ஊதியதன் தத்துவம்

குர்ஆன் வசனத்தின் கருத்து: "ஆதமுடைய உடலில் என்னுடைய பரிசுத்த ஆவியை ஊதிவிட்டேன்" என்று இறைவன் கூறுகிறான்.

உண்மையான 'நீ' யார்?: மனிதனின் கை, கால், வயிறு, மனம், புத்தி, அல்லது உடலின் பாகங்கள் எதுவுமே 'நீ' கிடையாது. இறைவனால் ஊதப்பட்ட நுட்பமான, தூய்மையான அந்த ஆன்மாவே உண்மையிலேயே 'நீ' ஆவாய்.

3. றூஹூ ஹயவானி (உடல் ஆன்மாவின் இயல்பு)

உடலின் அடிப்படை: இது வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம் (கபம்), கரும்பித்தம் என்ற நான்கு தன்மைகளால் ஆனது. இதற்கு நீர், நெருப்பு, நிலம், காற்று ஆகிய நான்கும் மூலக்கூறுகளாகும்.

மருத்துவத்தின் தேவை: உடலின் வெப்பம், குளிர்ச்சி, வறட்சி போன்றவற்றில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படும் போது நோய் உருவாகிறது. அதைச் சரிசெய்யவே மருத்துவ முறைகள் தோன்றின.

இயக்க சக்தி: இந்த 'றூஹூ ஹயவானி'தான் இதயத்தின் மூலம் இரத்த நாளங்கள் வழியாக உடலின் அனைத்து பாகங்களுக்கும் பரவி, மனிதனுக்கு வாழ்வாதாரச் சக்தியையும் இயக்கத்தையும் அளிக்கிறது.

சுருக்கம்: மனிதனுக்குள் உடலை இயக்கும் ஒரு பொதுவான உயிர்ச் சக்தியும் (றூஹூ ஹயவானி), இறைவனை அறிந்துகொள்ளக்கூடிய சிறப்பான

ஆன்மீகச் சக்தியும் (றூஹூ இன்சானியா) இணைந்து செயல்படுகின்றன.

1. 'றூஹூ ஹயவானி' உடலை இயக்கும் விதம்

விளக்கின் உதாரணம்: ஒரு எரிகின்ற விளக்கை வீட்டின் பல பகுதிகளுக்குக் கொண்டு சென்றால், அந்த இடம் முழுவதும் வெளிச்சம் பரவுவது போல, 'றூஹூ ஹயவானி' என்பது மனித உடலின் இரத்த நாளங்கள் வழியாக பரவி உடல் முழுமைக்கும் உயிரைக் (ஹயாத்) கொடுக்கிறது.

விளக்கில் உள்ள சுடர் போன்றது இந்த ஆன்மா; அதிலிருந்து வரும் வெளிச்சம் போன்றது உயிரோட்டம். இந்தச் சக்தி உடலை விட்டு அகலும் போது மனிதன் மரணிக்கிறான் (மைய்யித் ஆகிறான்).

2. 'றூஹ்' மற்றும் 'கல்பு' ஆகியவற்றின் பல பெயர்கள்

ஆன்மீக அறிஞர்கள் மற்றும் 'இஹ்யா உலுமுத்தீன்' நூலின் கூற்றுப்படி, மனிதனின் இந்த உள் ஆன்மாவுக்கு பல்வேறு பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன:

ரூஹூல் அஃஸம் (பேரான்மா)

அக்லுல் அவ்வல் (முதல் பேரறிவு)

கல்பு, நஃப்ஸ், சிர்ரு, லத்தீபா எனச் சூழலுக்கும் தன்மைக்கும் ஏற்பப் பல பெயர்களால் இது அழைக்கப்படுகிறது.

3. கல்பு (இருதயம்/உள்ளம்) என்பதன் இரண்டு பொருள்கள்

'கல்பு' என்ற சொல்லுக்கு இரு வேறு அர்த்தங்கள் உண்டு:

சடத்துவ இருதயம்: நெஞ்சின் இடது பக்கத்தில் இருக்கும் மாங்காய் வடிவ மாமிசத் துண்டு (Physical Heart).

ஆன்மீக இருதயம் (அகம்/உள்ளம்): கண்ணுக்குப் புலப்படாத, ஜோதி மயமான ஆன்மீக நுட்பம்.

குர்ஆனில் 'கல்பு' என்று குறிப்பிடப்படுவது இந்த ஆன்மீக உள்ளத்தையே ஆகும்.

மனிதன் சிந்திப்பது, உண்மையை உணர்வது, கேட்பது, பார்ப்பது போன்ற அனைத்து உண்மையான செயல்பாடுகளும் இந்த அகத்தின் மூலமே நடக்குகின்றன.

இதற்கு திசைகளோ (முன், பின், மேல், கீழ்), தூர எல்லைகளோ கிடையாது.

4. அகத்தின் தன்மையும் 'பகா' என்ற நிலையும்

மனிதனின் இன்பம், துன்பம், நன்மை, தீமை, மரணத்திற்குப் பின் உள்ள கேள்வி-கணக்குகள் அனைத்தும் இந்த அகத்தைச் சார்ந்ததே.

ஞானிகளுக்கு (அவ்லியாக்கள்) கிடைக்கும் அற்புத ஆற்றல்களும், தெளிவுகளும் இந்த அகத்தின் விளக்கத்தினாலேயே ஏற்படுகின்றன.

உடல் அழிந்தாலும் இந்த அகம் அழிவதில்லை; அது 'பகா' என்னும் நித்தியானந்த (என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்) நிலையை அடைகிறது.

சுருக்கம்: உடல் என்பது அழியக்கூடிய ஒரு கருவி மட்டுமே; மனிதனின் உண்மையான உணர்வுகளுக்கும், ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கும், மறுமை வாழ்க்கைகக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது அவனது 'அகம்' (ஆன்மீக கல்பு) ஆகும்.

1. **பாடலின் கருத்து (கீழக்கரை தைக்கா சாகிபு வலியுல்லாஹ்)**

"தானென்றது ரூஹூ அதிலே நின்றும்

தனியோன் ஸிபாத்துகள் வெளியானதால்...

விளக்கம்: 'நான்' என்று சொல்வது மனிதனின் ஆன்மாவைத்தான் (ரூஹ்). அந்த ஆன்மாவில் இறைவனின் பண்புகள் (ஸிபாத்துகள்) வெளிப்படுவதால், இறைஞானத்தில் நிலைபெற்றவர்கள் (பானியானவர்கள்) அதை இறைவனின் அருளாகவே கருதி அவனிடமே சேர்ப்பார்கள்.

2. 'கல்பு' என்ற சொல்லின் அர்த்தம்

கல்பு என்றால் என்ன?: 'கல்பு' என்ற அரபுச் சொல்லுக்கு 'மாறுவது' அல்லது 'புரள்வது' என்று பொருள்.

மனிதனின் மனநிலை மாறிக் கொண்டே இருப்பதால் அதற்குப் பல்வேறு பெயர்கள் உண்டு:

கல்பு: படைக்கப்பட்ட நிலையிலிருந்து இறைவனை நோக்கி மாறும்போது இது 'கல்பு' எனப்படுகிறது.

நஃப்ஸ்: தவறான ஆசைகளைத் தூண்டும் போது இது 'நஃப்ஸ்' எனப்படுகிறது.

ரூஹ்: உடலுக்கு உயிரைக் கொடுக்கும் போது 'ரூஹ்' எனப்படுகிறது.

அக்ல்: ஆலோசித்துச் சிந்திக்கும் போது 'அக்ல்' (அறிவு) எனப்படுகிறது.

3. தூக்கத்தில் ஆன்மாவின் நிலை

மரணிக்காது: தூக்கத்தின் போது 'றூஹூல் ஹயவான்' (உடல் ஆன்மா) மரணிப்பதில்லை; உடலை விட்டு வெளியேறுவதும் இல்லை.

பிரித்தறியும் ஆன்மா: தூங்கும்போது உடலை விட்டு விலகி, விழிக்கும் போது மீண்டும் உடலுக்குள் புகுவது போல உணரும் ஆன்மா 'பிரித்தறியும் ஆன்மா' ஆகும். இதுவும் இறைவனின் ஆற்றலின் வெளிப்பாடே.

மனிதன் மரணித்த பிறகும் இந்த ஆன்மா அழிவதில்லை; அது தூக்கத்திற்கும் விழிப்புக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு சிறப்பு நிலையில் இருக்கும்.

4. மரணத்திற்குப் பின் ஆன்மாவின் நிலை (இப்னு அரபி ரஹ் விளக்கம்)

மனிதனின் உடல் மரணித்து ஆன்மா பிரியும் போது, அதற்கு ஒரு புதிய உருவம் உருவாகிறது:

எண்ணத்தால் உருவாகும் வடிவம்: மரணத்திற்குப் பின் ஆன்மாவுக்கு அமையும் வடிவம் அவனது எண்ணங்களாலும் செயல்களாலும் உருவாகிறது.

திரையுலகம் (ஆலம் பர்ஜக்): ஆன்மா உடலை விட்டுப் பிரிந்த பின் 'பர்ஜக்' எனும் இடைப்பட்ட திரையுலகில் இருக்கும். அங்கும் அதற்கு அறிவும் உணர்வும் இருக்கும்.

ஆன்மாவின் வெவ்வேறு நிலைகள்:

மீதாக் நாள்: வாக்குறுதி வாங்கப்பட்ட நாளில் ஒரு வடிவம்.

தாயின் வயிறு: நான்காம் மாதம் முதல் மரணம் வரை இந்தச் சடத்துவ உடலில் ஒரு வடிவம்.

கப்ரு (புதைகுழி): மரணத்திற்குப் பின் மறுமை விசாரணை வரை மற்றொரு வடிவம்.

5. அகத்தின் (மனதின்) அழிவின்மை

இறைநம்பிக்கையாளர்களின் (முஃமின்கள்) ஆன்மீக உள்ளம் (கல்பு) மரணத்திற்குப் பிறகும் அழிவதில்லை. அவர்களின் ஞான ஒளி மங்காமல் அவர்களுடனே இருக்கும். இதுவே 'நித்திய வாழ்வு' எனப்படுகிறது.

இறைவனை அறிவது, அவனைக் காண்பது, அவன் கட்டளைப்படி நடப்பது போன்ற அனைத்தும் இந்த 'அகத்தின்' செயல்பாடுகளே ஆகும். உடலின் பிற உறுப்புகள் இந்த அகத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தே செயல்படுகின்றன.

சுருக்கம்: தூக்கத்திலும் மரணத்திற்குப் பிறகும் ஆன்மா அழிவதில்லை. மனிதனின் நல்லெண்ணங்களும் ஆன்மீகச் சுத்தமுமே மரணத்திற்குப் பின் அவனுக்குரிய நல்வடிவத்தையும் நித்திய வாழ்வையும் தீர்மானிக்கின்றன.

1. அகத்தின் (உள்ளத்தின்) பொறுப்புகள்

இறைவனின் கட்டளைகள்: ஏவல் (செய்ய வேண்டியவை), விலக்கல் (தடுக்கப்பட்டவை) ஆகிய இறைவனின் கட்டளைகளுக்குப் பொறுப்பானது மனிதனின் இந்த அகம் (உள்ளம்) மட்டுமே.

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அகம்: உலக ஆசைகளிலிருந்து விலகி, இறைவனை மட்டுமே மனதில் நிறுத்திய அகத்தையே இறைவன் ஏற்றுக்கொள்ளாள்கிறான்.

திரையிடப்பட்ட அகம்: இறைவனைத் தவிர்த்து பிற உலக ஆசைகளில் மூழ்கிய அகத்திற்கு இறைவனின் அருள்

மறக்கப்பட்டுத் திரையிடப்படும். இந்தத் திரையிடப்பட்ட அகத்திற்கே மறுமையில் கேள்விக் கணக்குகள் உண்டு.

2. அறிவு (அக்ல்) மற்றும் ஆசைகளின் (நஃப்ஸ்) இயல்பு

நஃப்ஸின் பங்கு (தாய் ஸ்தானம்): உலகப் பொருட்களின் மீது ஆசை வைப்பதே நஃப்ஸின் குணம். இது மனிதனை உலக ஆசாபாசங்களில் மூழ்கடித்து, அகத்தைத் தன் வசப்படுத்த முயல்கிறது. இதுவே மனிதனின் துன்பத்திற்கும் துயரத்திற்கும் காரணமாகிறது.

அறிவின் பங்கு (தந்தை ஸ்தானம்): அறிவு என்பது வெறும் உலகப் பொருட்களைக் கண்டு திருப்தியடைவதில்லை. ஆராய்ச்சி, விளக்கம், தெளிந்த பார்வை ஆகியவற்றின் மூலம் அகத்திற்கு உண்மையான இன்பத்தை அளிப்பதே அறிவின் வேலையாகும்.

3. றூஹின் (ஆன்மாவின்) பல்வேறு பெயர்கள்

உஜூது எனும் இறை வெளிப்பாட்டின் தன்மைகளுக்கு ஏற்ப றூஹுக்குப் பல பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன:

றூஹ்: பொதுவான அறிவு எனும் கோலத்தில் வெளிப்படும் போது.

அக்ல்: தனித்த பொதுவான அறிவைக் கொண்டு செயல்படும் போது.

கல்பு: பொதுவான மற்றும் விரிவான அறிவின் சேர்க்கையாக இருக்கும் போது.

நஃப்ஸ்: தனித்த குறிப்பிட்ட விருப்பங்களுடன் செயல்படும் போது.

4. கல்பின் (இருதயத்தின்) இரண்டு முகங்கள்

றூஹ் (ஆன்மா) மிகவும் மென்மையானது; காலபு (சடத்துவ உடல்) மிகவும் தடிமனானது. இவை

இரண்டிற்கும் நேரடித் தொடர்பு இல்லை. அதனால் இறைவன் 'கல்பு' எனும் கண்ணாடியை உருவாக்கி, அதற்கு இரண்டு முகங்களை அமைத்தான்:

மென்மையான பக்கம்: இது ஆன்மாவுடன் (றூஹ்) இணைகிறது.

தடிமனான பக்கம்: இது உடலுடன் (காலபு) இணைகிறது.

சுருக்கம்:

கல்பு (இருதயம்) என்பது ஆன்மாவையும் உடலையும் இணைக்கும் ஒரு பாலமாக (பர்ஸக்) செயல்படுகிறது. மனிதன் தன் நஃப்ஸின் ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்தி, அறிவின் வழியில் அகத்தைச் தூய்மையாக வைப்பதே ஆன்மீக வெற்றியாகும்.

1. உடலும் ஆன்மாவும் இணைதல்

ஒளிபெற்ற உடல்: உடலானது ஆன்மாவின் (றூஹ்) ஒளியைப் பெற்று பிரகாசிக்கத் தொடங்குகிறது. ஆன்மாவின் ஒளி தொடர்ந்து பிரகாசிக்கும் போது, உடலின் அறியாமை எனும் இருள் நீங்கி, அதுவும் தூய்மையான மனமாக (கல்பாக) மாறுகிறது.

உயர் நிலை: மனம் முற்றிலும் பிரகாசித்து ஆன்மாவோடு ஒன்றிணையும் போது, அது இறைவனின் ரகசியங்களில் ஒரு ரகசியமாகவும், பேரொளியாகவும் மாறிவிடுகிறது.

2. நஃப்ஸின் (மனநிலையின்) 4 முக்கிய வகைகள்

ஆன்மா உடலின் பண்புகளை ஏற்கும்போது அது 'நஃப்ஸ்' எனப்படுகிறது. இது நான்கு பூதங்களின் (நெருப்பு,

காற்று, நீர், நிலம்) குணங்களுக்கு ஏற்ப 4 வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது:

நஃப்ஸூல் அம்மாறா (நெருப்பின் குணம் - தீய ஆசைகள் தூண்டும் மனம்):

பெருமை, அகம்பாவம், புகழ்ச்சியை விரும்புதல், கெட்ட குணங்களில் மூழ்குதல் போன்ற பண்புகளைக் கொண்டது.

இது ஷைத்தானின் எண்ணங்களுக்கு இடமாக மாறிவிடும்.

நஃப்ஸூல் லவ்வாமா (காற்றின் குணம் - குற்ற உணர்வுள்ள மனம்):

தவறு செய்த பிறகு தன்னைத்தானே பழித்துக் கொண்டு, இறைவனின் பொருத்தத்தைத் தேடும் மனம்.

இது நன்மையை நோக்கிய மாற்றத்தின் தொடக்க நிலை.

நஃப்ஸூல் முல்ஹிமா (நீரின் குணம் - நல்லெண்ணம் உதிக்கும் மனம்):

நன்மைகள் விளையும் இடம். இறைவனை நினைவுகூருதல் (திக்ரு), சிந்தனை (பிக்ரு), பொறுமை, தியாகம், உலகை வெறுத்தல் போன்ற நற்குணங்கள் இதில் அதிகமாகும்.

இது மலக்குகளின் (வானவர்களின்) நல்எண்ணங்களுக்கு இடமாகிறது.

நஃப்ஸூல் முத்மயின்னாஹ் (நிலத்தின் குணம் - அமைதியடைந்த மனம்):

பணிவு, இரக்கம், வணக்க வழிபாடுகளை உறுதியுடன் செய்தல், இறைவனின் அருளில் முழு திருப்தியடைதல் போன்ற பண்புகளைக் கொண்டது.

இது இறைவனின் பேரருளுக்குரிய (ரஹ்மானியத்தான) அமைதியான மனநிலையாகும்.

சுருக்கம்: மனிதனின் மனநிலை தீய ஆசைகளில் (அம்மாறா) தொடங்கி, படிப்படியாகத் திருந்தி, நற்குணங்களைப் பெற்று, இறுதியில் இறைவனின் அருளால் அமைதியான பேரமைதி நிலையை (முத்மயின்னாஹ்) அடைகிறது.

கல்பின் (இருதயத்தின்) 7 சுற்றுகள்

மனிதனின் ஆன்மீக இருதயத்திற்கு (கல்பு) 7 விதமான சுற்றுகள் அல்லது ஆன்மீகப் படிகள் உள்ளன. அதில் முதல் 4 சுற்றுகள் இந்தப் பக்கத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன:

1. முதல் சுற்று (வெளிப்புறத் தோல் - சட உலகம்)

இது கல்பின் வெளிப்புறப் பகுதியாகும்.

ஷைத்தானின் தவறான எண்ணங்கள் (வஸ்வாஸ்) முதலில் தாக்கும் இடம் இதுவே. மனிதன் தன் தீய எண்ணங்களைக் கட்டுப்படுத்தி, நன்மைகளாக மாற்றும்போது அவன் உள்ளம் விசாலமடைகிறது.

இது வெளிப்புலன்களால் அறியப்படும் சட உலகத்தோடு தொடர்புடையது.

2. இரண்டாம் சுற்று (உள்பார்வை - ஈமானின் நிலை)

இது அகத்தின் பார்வையாகும் (உள்பார்வை).

இந்த அகம் உலகப் பொருட்களில் மட்டுமே மூழ்கியிருந்தால், அது 'குருட்டு உள்ளம்' என குர்ஆனில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மாறாக, இறைவனின் பக்கமே நிலைத்திருந்தால், இறைவன் அந்த உள்ளத்தில் ஈமானை (நம்பிக்கையை) எழுதுகிறான்.

3. மூன்றாம் சுற்று (மஹப்பத் - இறைநேசத்தின் நிலை)

இது அன்பு மற்றும் நேசத்தின் (மஹப்பத்) சுற்றாகும்.

இதன் வெளிப்புறம் சுவர்க்கத்தின் மீதான ஆசையையும், இதன் உட்புறம் சுவர்க்கத்தைப் படைத்த இறைவனின் மீதான பேரன்பையும் குறிக்கிறது.

உள்ளத்தில் இறைநேசத்தை உருவாக்குவதே இந்த சுற்றின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

4. நான்காம் சுற்று (ஆலமுர் றூஹானிய்யா - ஆன்மீக உலகம்)

இறைவனின் அழகிய பண்புகளையும் (ஜமால்), கம்பீரமான பண்புகளையும் (ஜலால்) மனக்கண்ணால் காணும் நிலை இதுவாகும்.

எந்தவிதமான கஷ்டமோ, சந்தேகமோ இல்லாமல் இறைவனைப் பற்றிய மெய்ஞான அறிவை (மஃரிபா) முழுமையாகப் பெறும் நிலை இது.

இதில் இறைவனின் அருளொளி மனிதனின் உள்ளேயும் வெளியேயும் சூழ்ந்து கொள்கிறது.

சுருக்கம்: கல்பின் பயணமானது வெளிப்புறச் சட உலகிலிருந்து தொடங்கி, ஈமான், இறைநேசம் வழியாக இறைவனின் மெய்ஞான ஒளியை அடையும் உயரிய ஆன்மீகப் படியாக மலர்கிறது.

5. ஐந்தாம் சுற்று (ரஹசிய உலகம் - பனா நிலை)

இறைவனில் கரைதல்: இந்த நிலையை அடைந்தவர் இறைவனைத் தவிர வேறு எதையும் காணமாட்டார். தன் சுயத்தை (தான் என்ற எண்ணத்தை) முற்றிலும் மறந்து விடுவார்.

அனல் ஹக்: இது மன்சூர் அல்-ஹல்லாஜ் (ரஹ்) அவர்களின் ஆன்மீக நிலை (மகாப்) ஆகும். அவர்கள் தன்னிலை மறந்து 'அனல் ஹக்' (நான் மெய்ம்மையாக இருக்கிறேன்) என்று கூறிய ஆன்மீகக் கரைதலின் (பனா) நிலை இதுவே.

6. ஆறாம் சுற்று (இறைப் பண்புகளைப் பெறுதல்)

இறை நாமங்களின் அறிவு: இறைவனின் திருநாமங்களையும், குணங்களையும் அறிந்து, அந்த நற்குணங்களைத் தன் வாழ்க்கையில் பிரதிபலிக்கும் நிலை.

இறைவனின் பார்வை: "அவன் என்னைக் கொண்டே பார்ப்பான்; என்னைக் கொண்டே கேட்பான்" எனும் உயர்ந்த ஆன்மீகப் படியாகும்.

7. ஏழாம் சுற்று (பக்று - பூரண மெய்ஞான நிலை)

பூரணத்துவம்: இறைவனின் பண்புகள் முழுமையாக வெளிப்பட்டு, 'தான்' என்ற அநித்தியமான நிலை அழிந்து இறைவனின் நித்தியத் தன்மை மட்டுமே எஞ்சியிருக்கும் உயரிய நிலை.

தடைகளற்ற பார்வை: இந்த நிலையை அடைந்தவருக்குப் படைப்பினங்களைப் பார்ப்பது

இறைவனைப் பார்ப்பதற்குத் தடையாக இருக்காது; இறைவனைப் பார்ப்பது படைப்பினங்களைக் காண்பதற்குத் தடையாக இருக்காது.

கல்பின் 5 ஆன்மீக முகங்கள்

கல்பானது தன் ஆன்மீகத் தேவைகளுக்காகவும், அருட்கொடைகளைப் (பைளு) பெறுவதற்காகவும் 5 திசைகளை நோக்கிய முகங்களைக் கொண்டுள்ளது:

ஆலமுல் மிதால் (வடிவங்களின் உலகம்): அருட்கொடைகளையும், ஆன்மீக நுட்பங்களையும் பெறும் முகம்.

ஆலமுஷ் ஷஹாதத் (வெளிப்படையான உலகம்): உடலை ஆட்சி செய்வதற்கும், அன்றாட வாழ்வின் செயல்பாடுகளை இயக்குவதற்குமான முகம்.

ஆலமுல் அர்வாஹ் (ஆன்மாக்களின் உலகம்): இறைவனின் திருநாமங்களிலிருந்து அருட்கொடைகளைப் பெறும் முகம்.

தெய்வீகத் தன்மை (ஹளரத்): தூய்மையான ஆன்மீகச் சக்தியை உள்வாங்கும் முகம்.

வஹ்தத்துத் தாத் (இறைவனின் ஒருமை): இறைவனின் சாராம்சத்தோடு நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ளும் முகம்.

சுருக்கம்: கல்பின் இறுதிச் சுற்றுகள் மனிதனைத் 'தான்' என்ற அகந்தையிலிருந்து விடுவித்து, இறைவனின் குணங்களால் தன்னை அலங்கரித்துக் கொண்டு, உயரிய மெய்ஞ்ஞானத் தெளிவை அடையச் செய்கின்றன.

1. உடலும் ஆன்மாவும் இணையும் மர்மம்

'நான்' எனும் உணர்வு: இறைவன் உடலையும் (காலபு) ஆன்மாவையும் (றூஹ்) படைத்து, அவற்றுக்கு இடையே ஒரு ஆன்மீகத் தொடர்பை ஏற்படுத்திய போது, அவைகளின் இணைப்பிலிருந்து பிறந்ததுதான் மனிதனின் 'நான்' அல்லது 'நீ' எனும் சுய உணர்வு.

அறிதலின் நிலை: இந்த 'நான்' என்பது உடலும் ஆன்மாவும் இணைந்து வாழும் வரை இருக்கும் ஒரு உணர்வே தவிர வேறில்லை.

2. மரணத்திற்குப் பின் உடலின் மற்றும் ஆன்மாவின் நிலை

உடலின் நிலை: மனிதனின் குறிக்கப்பட்ட வாழ்நாள் முடிந்ததும் உடலும் ஆன்மாவும் பிரிகின்றன. அப்போது அழியக்கூடிய உடல் (காலபு) சிதைந்து, தன் மண்ணான அசல் நிலைக்குத் திரும்பி விடுகிறது.

ஆன்மாவின் நிலை: ஆன்மா (றூஹ்) எக்காலமும் அழியாது, அது நிலைத்திருக்கும்.

மரணத்திற்குப் பின் சுயத்தை அறிதல்: உடல் அழிந்த பிறகும் ஆன்மா தனித்து நிலைத்திருப்பதால், மனிதன் தன் உண்மையான சுயத்தை அந்த ஆன்மீக வடிவிலேயே உணர்கிறான்.

பனா (ஆன்மீகக் கரைதல்): ஒருவர் தன் சுயத்தை இறைவனின் இருப்பில் கரைத்துவிட்டால் (பனா அடைந்தால்), அவர் படைக்கப்படுவதற்கு முன் எப்படி தூய்மையாக இருந்தாரோ அதே அசல் நிலையை அடைகிறார்.

3. மனிதனின் பூரண நிலை (ஹகீகத்துல் இன்சானிய்யா)

மனிதன் என்பவன் இறைவனின் முழுமையான குணங்களையும், பண்புகளையும் பிரதிபலிக்கும் மிக உயரிய படைப்பாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான்.

இந்த பூரண மனிதத் தன்மையே 'ஹகீகத்துல் முஹம்மதிய்யா' (நபிகள் நாயகம் அவர்களின் ஒளிமயமான ஆன்மீக உண்மை) வெளியாகும் இடமாகத் திகழ்கிறது.

4. நூலின் முடிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆதார நூல்கள்

இந்த ஆன்மீக தத்துவப் பகுதிக்கு ஆதாரமாக விளங்கும் நூல்கள்:

இர்பான் - ஞானப்பிரகாசம்

அஸ்ராருல் ஆலம் - மெய்ஞானப் பேரமுதம்

கீமியாயே ஸஆதத்து (இமாம் கஸ்ஸாலி ரஹ் அவர்களின் படைப்பு)

சுருக்கம்: உடல் என்பது அழியக்கூடிய தற்காலிகக் கூடு; ஆன்மாவே என்றுமே அழியாத உண்மையான 'நான்' ஆகும். ஆன்மீகப் பாதையில் தன் சுயத்தை உணர்ந்து தூய்மையடைவதே மனிதப் பிறவியின் பூரண நிலையாகும்.

ஆக்கம்

திருப்பூர்

K. அமானுல்லாஹ்

செல் 98 94 19 77 95

